

En dit was 'm dan weer
onze Fabeltjeskrant.
Nu allemaal,
oogjes openhouden
en snaveltjes roeren ...

omwille van de
WIST U DATjes !

W I S T U D A T

Anno 1985

Herfsteditie

Verantwoordelijke uitgever : A. Caes, Pijnappelstraat 22, 8620 Bissegem



Ik dank de Redactie van "WIST U DAT" voor de gelegenheid die mij geboden wordt om U een kort overzicht te geven over de activiteiten van de diensten onder mijn beheer.

Op de foto ziet U onze laatste aanwinst, een wandtapijt uit de 17e eeuw, van Brusselse tapijtwevers. Dit prachtig wandtapijt maakt deel uit van ons Kunstraatrimonium en draagt bij tot de luister van het Cultureel Centrum "de Saaihalle".

Een reeks nieuwe gebouwen werden dit jaar opgericht : Merkem, Vuurtoren, Oostende-Kappellestraat en Torhout. Andere gebouwen werden verfraaid en aangepast aan de hedendaagse stijl.

In de Zetel bouwen wij een dakverdieping, die zal opgevolgd worden door de modernisering van de lokettenzaal. De grote hall zal volledig opengesteld worden voor het publiek; naast de loketten zullen adviesmodullen ingericht worden, in de stijl van een "Agentschap 2000".

Binnenkort beginnen de werken aan de Kappellestraat/Brugge, bestemd voor de diensten "Gebouwen-Ekonomaat" en "Opzoekingen". Terzelfdertijd zullen de verbouwingswerken starten voor het agentschap St. Michiels.

Andere projecten zullen volgen, nl. de uitbreiding van het agentschap 't Zoute. Al deze projecten worden gerealiseerd naargelang de aankoop- en huurmogelijkheden, om het imago van de G-Bank beter te doen uitstralen.

Een andere sector van de Bank is de dienst "Portefeuille-Beheer".
Hier geven wij aan de particulieren of aan de pensioenfondsen beleggings-
adviezen, aangepast aan de behoeften van eenieder.

Naast de technische adviezen, kunt U van de agentschappen bij de Commerciële
Cel terecht voor de adviezen in beleggingen.

De plaatsing voor een cliënt kan afhankelijk zijn van zijn wensen :
de ene wenst groeiwaarden, de andere rendementswaarden, de andere plaatsingen
in Kasbons met trimestriële intrest, de andere vreemde waarden of kapitaal
op termijnrekening, enz.

Zoals U ziet, is de belegging van een patrimonium een "KUNST" en een
"WETENSCHAP". Het is specialistenwerk !

Vergeleken met onze concurrenten, zijn de resultaten van onze beleggingen
succesvol.

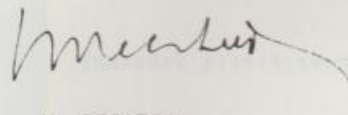
De Commerciële Cel staat ten dienste van de agentschappen om uw cliënten
te ontvangen of te gaan bezoeken.

In de cel Portefeuillebeheer vindt U de logistieke steun, die U moet toe-
laten de penetratie in de particuliere sector te verbeteren, in het kader
van de commerciële objectieven van onze Zetel.

Met de beleggingsadviezen trachten wij de beste performance te bekomen voor
de cliënt, om hem door de hoge kwaliteit van de dienst, beter te binden aan
onze Bank.

Wij leven immers in een tijdperk waar de KWALITEIT van de diensten primeert !

Ik wens U veel succes in uw commerciële campagne, om een mooi resultaat te
bekomen, ten bate van onze Zetel.



H. PECSTEEN
Onderdirecteur

ONS COMITE VAN BEHEER

Onder voorzitterschap van de Heer Hoeck, Beheerder van de Generale Bank, vergadert elke laatste maandag van de maand het COMITE VAN BEHEER van de Zetel Brugge.

Voor ons, gewone stervelingen, is dit het "Heilige der Heiligen" !

Op de laatste vergadering van 26 augustus, overwonnen wij onze drempelvrees en durfden wij het aan een kijkje (of liever een kiekje) te gaan nemen ...

Wij zijn ervan overtuigd dat U het zal appreciëren eens te zien dat, achter die grote namen waarvan wij dikwijls horen, ook een "gezicht" schuil gaat :



v.l.n.r.

- | | |
|----------------------------|--|
| - de Heer Oscar WYCKAERT, | Afgevaardigd Lid van het Comité van Beheer |
| - de Heer Dirk VARENDONCK, | Directeur-Generaal van de BELGISCH-ENGELSE
VENNOOTSCHAP VAN DE FERRY-BOATS, Zeebrugge |
| - de Heer Pierre VANDAMME, | Afgevaardigd Beheerder ZEEBRUGGE SHIPPING
AND BUNKERING CY, Zeebrugge |
| - de Heer Emile TYTGADT, | Voorzitter Handelskamer Brugge
Voorzitter Raad van Beheer METALUNION, Brugge |
| - de Heer Armand HOECK, | Voorzitter van het Comité van Beheer
Beheerder van de Generale Bank |



- de Heer Roger WINDELS,
Senator,
Burgemeester van Torhout
Voorzitter Vormings-
instituten W.Vlaanderen



- de Heer Jozef DE PROOST
Directeur PHILIPS N.V, Brugge

- de Heer Roland PACKO
Beheerder, Directeur-Generaal Groep PACKO
Zedelgem



- de Heer Irénée VINDEVOGEL Directeur Generale Bank, A.Z. Brugge

- de Heer Philippe CLAERHOUT Zaakvoerder Agence Mulier, De Panne
Bestuurder Handelskamer Veurne/Westkust

- de Heer Paul DE SOMER Directeur Commerciële Zetel Oostende

HOERA...

NAAR

SCHOOL



DE EVOLUTIE IN HET ONDERWIJS

- 1950 Een boer verkoopt een zak aardappelen aan 100 frank.
De produktiekosten belopen $\frac{4}{5}$ van de verkoopprijs. Hoe groot is de winst ?
- 1960 Een boer verkoopt een zak aardappelen voor 100 frank.
De produktiekosten belopen 80 frank. Bereken zijn winst.
- 1970 (invoering van de moderne wiskunde)
Een boer verkoopt een hoeveelheid aardappelen (Q) voor een som (S)
S is 100. Elk element "s" van S is een frank.
Teken honderd kruisjes die de verzameling S voorstellen, voor elk van zijn elementen.
De verzameling van de produktiekosten (P) bevat 20 kruisjes minder.
Stel de verzameling P voor als deelverzameling van S. Zodoende komt de deelverzameling (R) te voorschijn, die antwoord geeft op de volgende vraag :
Hoe groot is zijn winst ?
- 1983 (invoering van het V.S.O)
Een boer verkoopt een zak aardappelen aan 100 frank.
De produktiekosten belopen 80 frank. De winst is 20 frank.
Taak : Onderstreep de woordgroep "zak aardappelen" en bespreek dit met uw geuur.
- 1990 (R.V.S.O.) (Revolutionair Versimpeld Secundair Onderwijs)
Een gepriviligeerde kapitalische boer verreekt zich op onrechtvaardige manier met 20 fr. bij de verkoop van een zak patatten.
Lees aandachtig de tekst en zech eens grondig U gedagt over de uitbuiting van de klijne man.

MET DE G AAN ZEE



We waren er allemaal met knikkende knieën naartoe getrokken. Het seizoen aan de kust, het leek de verbanning naar een minder koud Siberië wel. Oververhitte loketten, wachtrijen tot op het trottoir, Brusselaars die denken alles beter te weten. Al die verhalen, we hebben er veel slapeloze nachten door geleden. Maar we kunnen U melden, beste binnenlanders, dat het allemaal goed afgelopen is. Een tikkeltje té goed zelfs. We waren al stevig gewapend met ons seizoenplan om het vele werk op te vangen. Maar wat bleek ?

De crisis had voor het eerst écht toegeslagen bij de Horecasector. Geen lange wachtrijen dus. Want de minder talrijke toeristen hadden blijkbaar hun proviand meegebracht en hielden de geldbeugel gesloten. En da's ergens normaal. Want zeg nu zelf, 50 frank voor een koffie op een terras, da's overdreven ! Een doorsnee gezin ligt al gauw aan 250 Fr. voor een drankje alleen. Voor de Horecabedrijven lijkt de gouden tijd nu definitief voorbij. Zij zullen creatiever moeten zijn en een betere kwaliteit bieden. Wie dat niet doet, gaat ongetwijfeld voor de bijl. En de Brusselaars ? Ook zij zijn milder en begrijpender geworden. Het systematisch aanrekenen van de telefoonkosten is trouwens het beste middel om hen te laten inzien dat zij ook maar doodgewone wezens zijn. De prijs voor de raarste vogel gaat dit jaar trouwens naar een Gentenaar. Op het eerste zicht een knappe man, ongeveer veertig, die Jacqueline heet. Een transseksueel noemt men zo iemand. Maar deze slimmerd hier had dit niet zo meteen door en dacht dat hij met een paspoortvervalsing te doen had. Een omzichtig telefoontje naar Gent-Centrum moest klaarheid brengen ... En gelachen dat ze hebben, daar in Gent.

Mark

Aan de telefoon

HALLO ? ...



Haak vlug af en geef uw naam én uw agentschap of dienst op.



Noteer de boodschappen.



Bereid uw oproep voor.



Uw manier van telefoneren kenschetst



Geef een reden op als je het toestel verlaat.



...steeds beleefd afscheid.

COPERGEBBA

ZATERDAG 19 OKTOBER 1985

1STE REGIONALE VERKOOPDAG COPERGEBBA

IN DE GOTISCHE ZAAL VAN DE SAAIHALLE

VAN 10U TOT 16U

WIST U DAT COPERGEBBA PROCENTSGEWIJZE HET HOOGSTE AANTAL LEDEN TELT IN DE ZETEL BRUGGE ? INDERDAAD : REEDS 45 % VAN ONS PERSONEEL IS REEDS LID. MAAR DAAROM NOG NIET ALTIJD AKTIEF ALS KOPEND LID... BEGRIJPELIJK. NOORD-WESTVLAMINGEN KOPEN GEEN KATTEN IN ZAKKEN..

VANDAAR OOK HET INITATIEF VAN HET PLAATSELIJKE COPERGEBBA-TEAM OM OP ZATERDAG 19 OKTOBER EERSTKOMENDE EEN EERSTE VERKOOPDAG IN TE RICHTEN.

OM U DE GELEGENHEID TE BIEDEN DE DIVERSE AANBIEDINGEN TE BEKIJKEN, TE BETASTEN, DESNOODS TE BELUISTEREN.. EN ONMIDDELIJK TE KUNNEN KOPEN TEGEN TARIEVEN DIE ZELFS DE MEESTE SCEPTICI ONDER ONS ZULLEN OVERTUIGEN VAN HET VAAK SPOTGOEDKOPE, ZONiet ERG INTERESSANTE ARTIKELEN-AANBOD VAN COPERGEBBA.

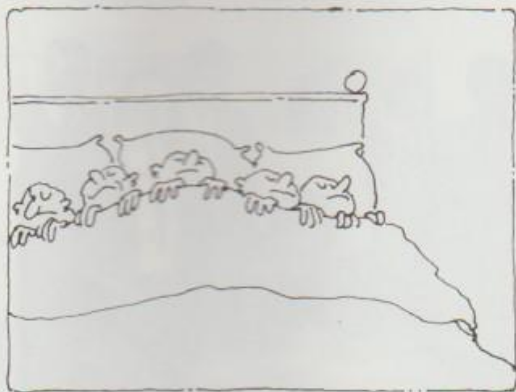
'INPAKKEN EN WEGWEZEN' ZOU DUS ONDERMEER ÉÉN MOTTO VAN DEZE VERKOOPDAG KUNNEN ZIJN, NET ZOALS ACHTERAF ZAL BLIJKEN DAT VOOR HEEL WAT NIEUWSGIERIGEN 'VOOR ELCK WAT WILS' ER OOK ÉÉN ZAL ZIJN.



In voorbereiding



- Jamo, e j'ook gelezen da me nu een "jef d'orkester" en ?
En j'is ol an 't repeteeren an z'n "tiende" sinfonie !
- Ze gon da in de Saaihalle spelen zekerst ?
- Zeg 't er nietend van.
Wit je gie wa da 't er mien ook opgevullen is. Da's da d'artikel over
't slapen. Allée, ze vragen do wa da je moe doen vo goed te kunnen slapen.
- En da's toch niet difficiel zekers.
Vele werken in de banke en der achter een goe klippe, en je go gie roenken
da heel 't geburte wakker is.
- Allée slap wel, toe te noaste hi ...



Ken



Zittend

FRANCOIS Noel
Rec Vlaanderen

STAAND

GEVAERT Dirk
St.Michiels

VERKEYN Peter
St.Andries

DEMEY Noel
St.Kruis/Male

MONSTREY Lulu
Overschrijvingen

CLAES Claudine
Overschrijvingen

BONNE Adrien
Carto

HOLLEVOET Carine
Portefeuille Binnenland

BOMMELE Werner
Animator

SLEMBROUCK Marc
Animator

KURSUSWEEK VAN 16 t/m 22 APRIL 1985

KURSUSWEEK VAN 23 t/m 29 APRIL 1985

Zittend

VERDURME Noel
Rec Vlaanderen

Staan

STRUYS Andrée
Opzoekingen

DEBEDTS Steven
St.Baafs

DEWAELE Ria
St.Andries

SLEMBROUCK Marc
Animator

GHYSELEN Lutgarde
Portefeuille Binnenland

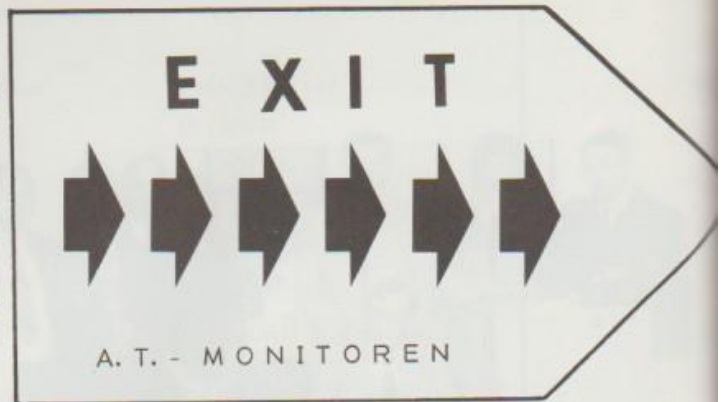
DARRAS Liliane
St.Michiels

PAUWELS Cathy
O/Vuurtoren

MEULEBROUCK Claudine
Overschrijvingen

DEBLAWE Jacques
Animator





Toen in oktober 1983 de bemanning van de A.T. ploeg werd aangemonsterd, werd beroep gedaan, zowel op het bestaand opleidingsduo, als op personen uit Zeteldiensten, agentschappen en/of vervangers.

De ploeg begon haar voorbereiding en training op 24 oktober 83 te Brugge, ging vanaf 21 november voor 3 weken op trainingskamp in Brussel, en kwam daarna terug naar haar thuishaven - DE SAAIHALLE - om haar eigen taktiek uit te werken, uit te testen en op punt te stellen.

De A.T. monitoren waren duidelijk de bemanning van een visserssloep, zonet niet zou Dhr. WYCKAERT, bij het afmonsteren, onze kapitein niet aangesproken hebben met "PETRUS" (of bedoelde hij een ander vocht ?)

Gedurende anderhalf jaar, deelde de ploeg meer wel dan wee, trotseerde meerdere stormen, maar kon toch alle leergierige passagiers de nodige bagage bezorgen om in hun eigen haven de A.T.-bediening te verzekeren.

En eind april was het zover ! Alle potentiële vissen waren gevangen en de A.T.-ploeg werd ontbonden ...

Eén na één, monsterden de ploegleden af, kregen van de "havenmeester" een nieuw ticket, en vertrokken, plunje op de rug, een nieuwe taak tegemoet.

* * *

De ex-monitoren A.T. hebben nu volgende werkkring (toestand op 1.9.85). De redactie is niet verantwoordelijk voor laattijdige wijzigingen.

- VANDENKERKHOVE Freddy	K.D. A.I. BLANKENBERGE (alias D.D.K.D.V.D.K)
- BOMMELE Werner	Opleiding
- DE SEYN José	Organisatie
- SLEMBROUCK Marc	Organisatie
- GREVEN Leo	Vervanger
- SOMERS Patrick	Vervanger
- TOURTEAU Chantal	Kredieten
- LEMS Patricia	Marketing
- DE BLAUWE Jacques	Marketing

PRODUKTEN KENNIS BIJSCHOLING - 3 tweedaagse sessies

Zittend

TRYSSESSOONE Stefaan, RVA Koksijde
VANDESYPE Martine, Braamberg
HELEWAUT Anita, St.Kruis
BOEY Martine, Opleiding agentschappen

Staan

NAERT Suzy, Torhout
VANDEWIELE Katrien, Torhout
LOY Ann, St.Andries
CALLANT Edith, Animator
BAILLYU Mireille, Mariakerke
VERCRUYSSSE Dominique, Assebroek
BAUWENS Ann, RVA Bredene





Zittend

FRANCOIS Noel
Rec Vlaanderen

STAAND

GEVAERT Dirk
St.Michiels

VERKEYN Peter
St.Andries

DEMEY Noel
St.Kruis/Male

MONSTREY Lulu
Overschrijvingen

CLAES Claudine
Overschrijvingen

BONNE Adrien
Carto

HOLLEVOET Carine
Portefeuille Binnenland

BOMMELE Werner
Animator

SLEMBROUCK Marc
Animator

KURSUSWEEK VAN 16 t/m 22 APRIL 1985

KURSUSWEEK VAN 23 t/m 29 APRIL 1985

Zittend

VERDURME Noel
Rec Vlaanderen

Staand

STRUYS Andrée
Opzoekingen

DEBEDTS Steven
St.Baafs

DEWAELE Ria
St.Andries

SLEMBROUCK Marc
Animator

GHYSELEN Lutgarde
Portefeuille Binnenland

DARRAS Liliane
St.Michiels

PAUWELS Cathy
O/Vuurtoren

MELLEBOUCK Claudine
Overschrijvingen

DEBLAUWE Jacques
Animator



KOKSIJDE - 11 MEI 1985

Het provinciaal kampioenschap DUINENCROSS voor alle gemeentescholen van West-Vlaanderen, werd op 11 mei 1985 te Koksijde gelopen.

Kantoordirecteur Jacques LAMOTE van Koksijde kon enkele van de 600 deelnemers, in aanwezigheid van een massa supporters, publicitair in een T-shirt 12/21 tooien.



DANK ZIJ KWALITEIT, BEN JE ALTIJD WINNAAR !

(Centrum voor Kwaliteitszorg, West-Vlaanderen)

ONGELOOFLIJK
MAAR WAAR

TOT TWEEMAAL TOE ...

werd onze Zetel Brugge uit haar zomerslaap
opgeschrikt door het ontploffen van een BOMVALIES

De feiten deden zich een eerste maal voor in het agentschap
HOOFDHUIS, op 18.6.85, en een tweede maal op de Grote Markt
van Brugge, op 15.8.85.

De daders, waarvan men de identiteit kon achterhalen, gingen er met
de "rode" buit vandoor.

Vermoed wordt dat zij lid zijn van de C.C.C.

Alle inlichtingen welke naar het spoor van deze terroristen kunnen leiden
worden ingewacht bij Dhr. J. Meyskens, Hoofd van de Veiligheid

WANTED



MERKEM



OPENING NIEUWE BURELEN

.....

Kantoordirecteur Robert LEYRE - dasvrij op de foto - zei "OEF !"

Na maandenlange verbouwing, mocht dit.

Een op 31 mei 1985 bezadigde en ernstig verzorgde receptie, op prijs gesteld door Directie en genodigden, was een nieuwe start, niet naar de ruimte, maar naar de VIERHONDERD (400) MILJOEN ...

Op de foto : het Merkem-team, geflankeerd door Prominenten.

CLUB ACTIVITEITEN





SCHAKEN

27 april

Niet rond het schaakbord
deze keer, maar rond de
feestdis.



4 mei

Prijsuitreiking Open Tor-
nooi voor visueel gehan-
dicapten.

Roland overhandigt de
Trofee Generale Bank
aan de winnaar, Didier
Dalschaert.

Onze mannen :
5 André Delrue
10 Willy Stevens
15 Roland De Gryse
16 Marcel Casteleyn



ZAALVOETBAL



INTERZETEL TORNOOI ZAALVOETBAL - 4 MEI 1985 TE HALLE

Gezien onze Korporatieve Voetbalploeg nog de laatste competitie diende te spelen, en een paar zieke spelers op het laatste moment afzegden, hadden we juist 5 (vijf) man om de kleuren van de Zetel Brugge te verdedigen.

Leuven gaf de pijp aan Maarten (=forfait) en Hasselt kwam 3/4 u. te laat, zodat onze mannen reeds vermoeid waren bij de opwarming.

De match tegen Hasselt I liep zeer gelijklopend. We moesten wel wachten tot de tweede helft voordat Hasselt het openingsdoel maakte en een minuut later onze Fernand Van Maele gelijkstelde. Einduitslag 1-1, doch met de penalties kwamen wij slechts tot 1 goal, tegen 3 voor Hasselt.

Onmiddellijk daarop werd de match Brussel-Brugge aangevat. De Brusselse ploeg was favoriet en zij hadden geen moeite om tot 6-0 uit te lopen.

Zonder wisselerspelers, was dit voor onze spelers een onmogelijke opdracht!

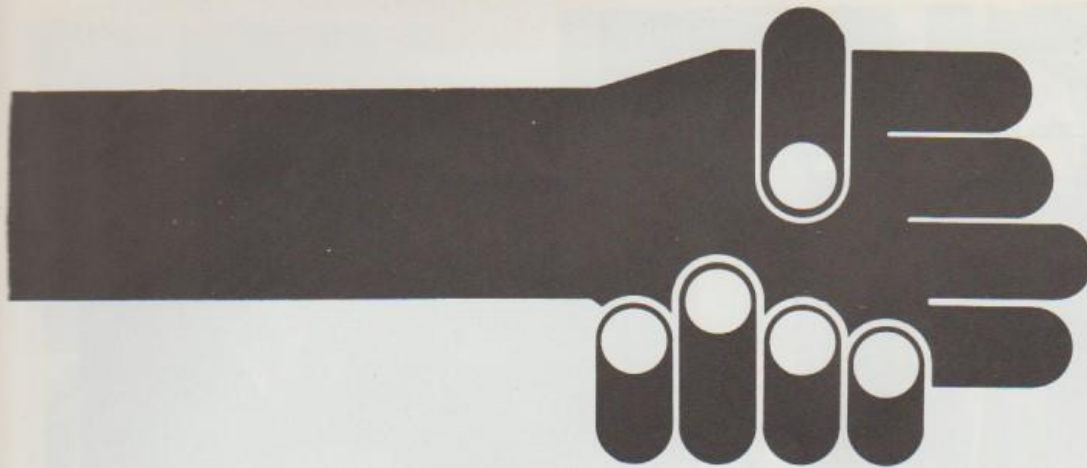
's Namiddags werd nog gespeeld tegen het team van Kortrijk voor de 5e en 6e plaats. Bij de start maakte onze ploeg onmiddellijk een goal, doch deze werd afgekeurd, omdat beweerd werd dat de keeper van Kortrijk nog niet gereed was. Na 30' spel en met een stand 4-4, werden 2 van onze spelers eerst buiten gezet en 2 minuten vóór het einde het spel stopgezet, met forfaitcijfers. Zo eindigde Brugge op de 6e plaats.

De 10 personen die de verplaatsing meemaakten, konden wel genieten van veel spanning, doch onze kansen waren niet gelijklopend.

Op de foto, geflankeerd door de Clubvoorzitter :

E. Claeys - F. Van Maele - F. Dewaele - P. Van Bavinckhove - J. Ackx.
(J. Driessen die de foto nam, ontbreekt)

Volgende keer meer geluk, mannen ?



ONTHAALDAG NIEUWE COLLEGA'S

Vast werk is tegenwoordig niet meer voor iedereen weggelegd.
Als je die job dan nog met hart en ziel doet, mag je van grote LUXE spreken !
Het waren dan ook 11 blije gezichten, die op 30 mei naar de onthaaldag kwamen.
(Chantal DECOENE, Wissel, moest forfait geven, wegens ziekte)

(Zie foto hiernaast, v.l.n.r.) :

TIMMERMAN Luc, Assebroek
TRYSSESOONE Stefaan, Koksijde
BARBIO Philip, Portefeuille Buitenland
PERDU Marc, Opl. Agentschappen
DEBBAUT Benny, Knokke
FRANSOO Paul, Opl. Agentschappen
PLAETINCK Christine, Opl. Agentschappen
JACQUES Rik, Zwevezele
DILLEN Rudy, Opl. Agentschappen
WYCKAERT Oscar, Afgevaardigd Lid
ROORYCK Luc, Opl. Agentschappen
DEBOO Bernadette, Hoofdhuys
VINDEVOGEL Irénée, Directeur
LAMOTE Jozef, Administratief Directeur
DE SOMER Paul, Directeur Kredieten
CAES André, Personeelschef

In de Saaihalle konden al dan niet domme vragen gesteld worden aan de Personeelschef, waarna de syndicale afvaardiging werd voorgesteld. Na de strenge uiteenzetting over de plichten van een bankbediende, volgde het gezelligste gedeelte van de dag.

De Heer Wyckaert had namelijk laten reserveren in de "Brugse Hanze".
Het eten was lekker, de sfeer opperbest en alle oren waren gespist toen de Heer Vindevogel de knepen leerde om het ver te schoppen in de bank ...

Maar té ernstig zijn ze nu ook weer niet, die nieuwelingen.
Dat werd achteraf, op de Eiermarkt, onder een stralende zon, overvloedig bewezen !

Aan alle nieuwkomers, namens de Redactie : WELKOM !

Velen zijn geroepen,
maar weinigen uitver-
koren ...

De glunderende nieuwe-
lingen maken kennis
met Directieleden.



Een toast met hun
nieuwe Grote Baas

Marc staat er wel een
beetje "verloren" bij.

VINDEVOGEL GELOOFT ERIN
In de jeugd.

En wat kan die toch
mooi zijn, nietwaar ???





Great School Game



08.05.85 oostende Sted. Feest-en Kultuurpaleis , 13.30 u.
15.05.85 brugge Boudewijnpark, Oberbayernzaal, 13.30 u.

win een PROFESSIONAL COMPUTER
voor UW SCHOOL !!!

GEPENSIONEERDEN

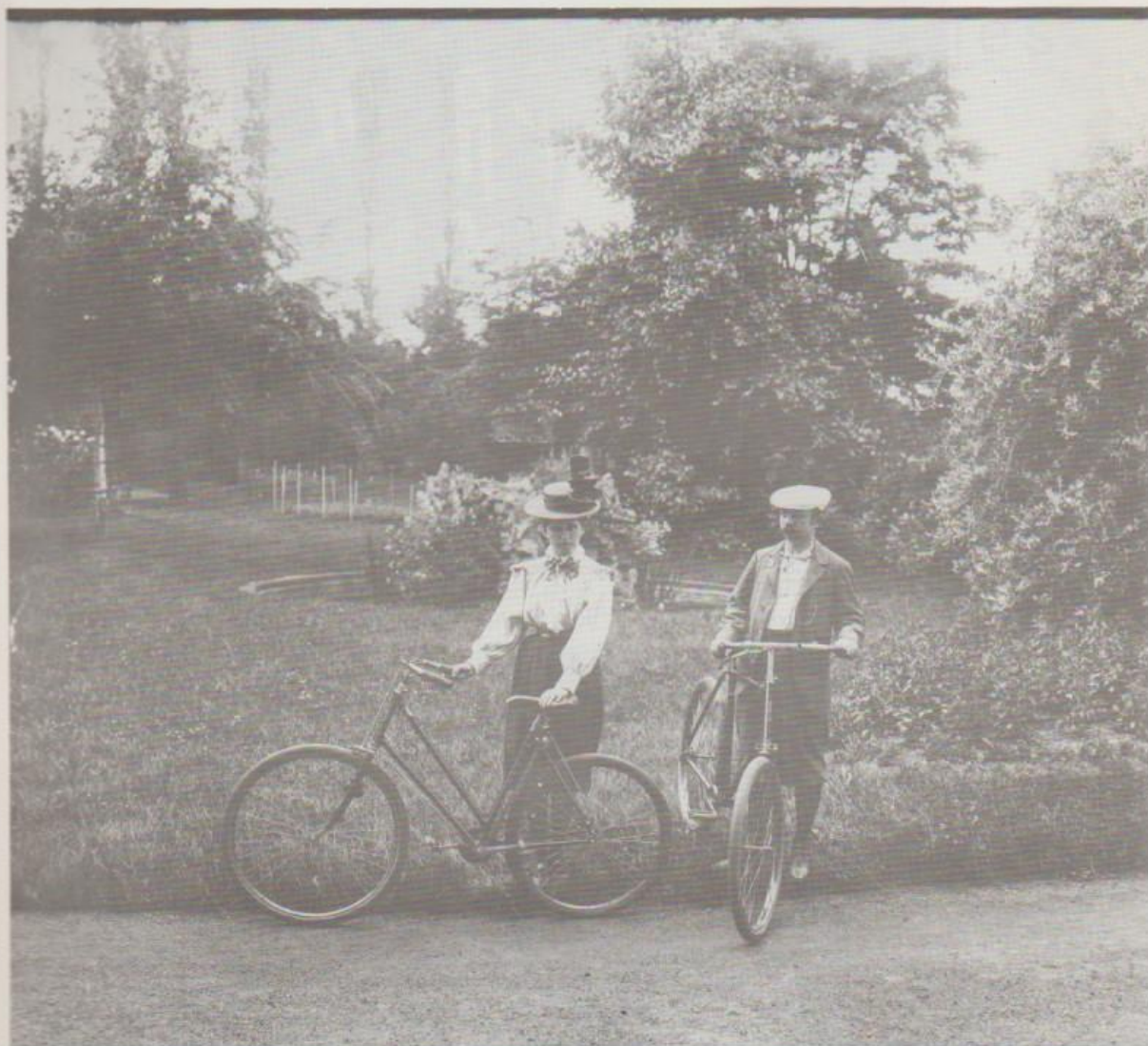
- 1.7.85 DEBRUYNE Roger, Hoofd Organisatie
1.7.85 DEBBAUT René, Hoofd Handelsafdeling



Twee monumenten van de bank gingen op rust.
Twee grijze hardossen, die aan weerszijden de "balkon" in evenwicht hielden.
Twee mensen die héél hard gewerkt hebben !
Twee vrienden, die we graag nog dikwijls terugzien.

ONZE 60 PLUSSEERS

depositoboekjes



DIE GOEIE OUWE TIJD ...

Anno 1900 - William van Renynghe en Aline Dhont (grootouders van Louis)

ONZE GEPENSIONEERDEN TERUG OP STAP

Op woensdag 5 juni 1985 kwam onze 42e toeristische toer aan de beurt, die liep in de richting Oost-Vlaanderen, met als hoofddoel bezoek aan het KASTEEL VAN LAARNE en vervolgens het domein van PUYENBROECK (Wachtebeke).

Het vertreksein werd gegeven om 9 u. in tamelijk goede weersomstandigheden. Om 10 u. waren wij reeds ter plaatse. Dat het slot van Laarne een voorverdediging van de stad Gent was en deel uitmaakte van een gordel vestigingen rondom de stad, staat buiten kijf. Laarne, Oydonck, Gavere, Wondelgem e.a. waren voor- en uitkijkposten ter verdediging van een centraal bolwerk, het machtig Gravensteen. Slechts Laarne en Oydonck hebben de eeuwen getrotseerd.

De Heren van Laarne waren steeds zeer trouwe, rechtstreekse leenheren van de Graaf van Vlaanderen. Het is dan ook de reden waarom de Gentenaars in de XI^{de} en XV^e eeuw de vesting innamen, toen ze in opstand kwamen tegen hun Graven.

Eerst in 1362, bij akte van 8.12, werd het slot in dienst gesteld van Lodewijk van Maele, door de toenmalige Heer van Laarne, Geeraard van Massemen. De graaf kreeg het recht het slot als garnizoen te gebruiken.

Dit werd het begin van talrijke wederwaardigheden, want na de dood van Jacob van Artevelde, laaiden de twisten tussen Gent en Brugge hoog op en in 1382 stond Gent op tegen Lodewijk van Maele.

Na beurtelings ingenomen en terug heroverd te zijn geweest, kwam het slot van Laarne in latere jaren, door erfenis en door huwelijk, in het bezit van verschillende oude en machtige families, o.a. met name Masmines, de Vos, Gaver, Schouteete. Een enkele maal werd het verkocht. De koper behoorde tot een aloude familie uit Zeeland, de van Vilsteren. Zij waren het die de grote veranderingswerken van de XVII^e eeuw verwezenlijkten. Karel II schonk hen de titel van Baron van Laarne.

De laatste erfgename van de van Vilsteren, huwde met de graaf de Ribeaucourt en erfde het domein over van haar laatste broeder, toen deze stierf in 1794.

In 1952 werd het kasteel van Laarne aan de Koninklijke Vereniging van de Historische Woonsteden van België geschonken.

Van het middeleeuwse meubilair is ter plaatse niets bewaard gebleven. Toch kan men zich wandelend doorheen de zalen van het kasteel in de XVIIe eeuw wanen, dank zij de strenge selectie van tafels, kasten, zetels en stoelen, wandtapijten en andere kunstvoorwerpen.

In 1963 werd er een museum "zilversmeedkunst" geopend. Een prachtige en belangrijke collectie, verzameld door atheneumleraar Claude d'Allemagne en aan Laarne geschonken, die het ondergebracht heeft in de ridderzaal van het slot, alwaar het publiek het kan bewonderen.

Intussen was het middag geworden en moesten we het kasteel verlaten. In het "Dennenhof", restaurant te Laarne gelegen, niet veraf van het kasteel, stond ons een gastronomisch eetmaal te wachten. Zoals gewoonlijk (maar helaas voor het laatst) werd ons het aperitief aangeboden door wijlen onze Ere-Voorzitter, Michel Nolf.

Na de koffie ging de tocht verder naar Puyenbroeck, mooi bebost domein en recreatief centrum, alwaar wij nog een paar uurtjes doorbrachten om nadien langs Kaprijke terug Brugge te bereiken. De tocht was meegevallen, tot pret en genot van iedereen. Het was tevens de maiden-trip van onze 2 junioren, René en Roger.



IN MEMORIAM ERE-VOORZITTER MICHEL NOLF



Vele van onze leden zullen die maandagmorgen zeker geschrokken zijn bij het vernemen van het overlijden op vorige vrijdag 12 juli 1985 van onze ere-voorzitter. De gepensioneerden die wij nog nipt hadden kunnen verwittigen, waren talrijk op de uitvaartplechtigheid. Het bestuurscomité dankt hen hiervoor.

Wij ontmoetten er eveneens de voltallige Directie van onze Zetel, een afvaardiging van de NATIONALE GROEPERING (H.H. Thunus, Vangampenhout en Hechtermans) en verder nog delegaties van de clubs uit Brussel, Aalst en Kortrijk. Tevens mochten wij er de Heer Hoeck begroeten, Beheerder van de Bank en voormalig Kaderlid van de Zetel Brugge. Een afvaardiging van onze vriendenclub heeft onze ere-voorzitter nog begeleid naar zijn laatste rustplaats.

Voor onze vriendenkring betekent zijn heengaan het verlies van een goede vriend en een edel mens, die steeds klaar stond om raad te geven aan wie erom vroeg. Hij was een opgewekte en discrete man, die zijn medemensen graag een dienst bewees.

In zijn hoedanigheid van Voorzitter van de NATIONALE GROEPERING DER GEPENSIONEERDEN, heeft hij steeds geijverd om het lot van de gepensioneerden en in het bijzonder van hun weduwen, nog onderworpen aan het oude pensioenstelsel, te verbeteren.

In zijn beroepsleven was hij een en al toewijding voor de Bank. Verscheidene onder ons hebben hem nog gekend als Onderdirecteur van de Zetel Kortrijk; dan is hij gepromoveerd naar de Zetel Leuven, om uiteindelijk als Directeur te belanden in de Zetel Brugge, in het jaar 1958. Hij werd op rust gesteld op 1.2.1969, na nog 11 jaar werkzaam te zijn geweest in Brugge. Hij was voor het personeel een minzame en menselijke leider en was zeer gewaardeerd door het cliënteel.

Michel, wij voelen nog steeds uw aanwezigheid en u zal nog lang in onze harten en onze gedachten blijven voortleven ...

BIJ ONZE VETERANEN



NATIONAAL CONGRES

VAN DE OUDSTRIJDERS

BRUGGE, 4 mei 1985

De NATIONALE VRIENDENKRING VAN OUDSTRIJDERS VAN DE GENERALE is helaas door gebrek aan nieuw bloed, gedoemd te verdwijnen als een uitdovende kaars. Het ledenaantal is op heden reeds fors teruggelopen, maar niettemin blijft de vereniging nog steeds actief. Elk jaar wordt een Nationaal Congres ingericht door de afdeling van een andere Zotel. Na 12 jaar werd de organisatie van het 35ste Nationaal Congres opnieuw aan Brugge toevertrouwd. De Voorzitter, Roger Bekaert, en Urbain Duclos, gingen moedig aan de slag. Gelukkig vonden zij een zeer goede medewerker en raadgever in de Heer J. Lamote. Strategisch goed gelegen (militaire term) was "Ter Groene Poorte" te St.Michiels, met dichtbij het station en het monument van Koning Albert I, en een directe verbinding met de autostrade. Daarbij kregen zij de beschikking over het cafetaria en het auditorium van het Vormingsinstituut, de nieuwe Kapel van het H.T.I. en de banketzaal van het restaurant. 130 deelnemers waren overgekomen, zowel uit het Vlaamse als uit het Waalse landsgedeelte, wel een 200tal minder dan in 1973.

In het auditorium werd een welkomstwoord uitgesproken door de Heer Vindevogel, Directeur, en door de Nationale Voorzitter.

Om 10,30 u werd in de kapel een rouwmis opgedragen, ter nagedachtenis van onze overleden strijdmakkers.

Na deze plechtigheid begaven allen zich terug naar het auditorium, waar de Plenaire Vergadering plaatsgreep. Daarna nam een beperkte delegatie deel aan de bloemenneerlegging aan het Monument van Koning Albert I.

Onder de tonen van het "Te Velde" legde de Nationale Voorzitter een bloemenkrans neer. Dank aan de Brugse politie die er ter plaatse het verkeer regelde.



Na afwerking van het officieel gedeelte werd iedereen aan tafel genodigd en veranderde de stemming alras in een gezellig samenzijn. Menige anecdote werd te berde gebracht.

Rond 17 u. begaven de eerste congressisten zich huiswaarts. De rest bleef nog voor een dansje in het café. "Tot volgend jaar in La Louvière !"

De organisatoren waren opgelucht over het verloop van deze 35e manifestatie. Misschien de laatste voor hen, want wat zal het zijn binnen 12 jaar. ?

Dank aan de Heren Vindevogel, Lamote, Beun, De Bruyne, Vansteenkiste en Ryckeboer, voor hun gewaardeerde medewerking.

Roger & Urbain



UIT HET DAGBOEK VAN EEN JONG SCHRIJVER

Dit verhaal werd geschreven door Karel Musseman, in het jaar 1953, toen de Vlamingen nog niet genoeg haar op hun tanden hadden ...

WAAROM IK VLAMING BEN

Ik ben Vlaming in hart en nieren. Ik ben, geloof ik, nog een van de weinigen die de hongerdood zouden sterven, met een frans brood onder de arm. Al moest men mij armen en benen afhakken - en daarvoor moet ge al van stiel zijn - toch zou ik nog, als Sneyssens, fier de Leeuvenvlag recht houden. Maar dan met mijn tanden natuurlijk.

Dat Vlaams idealisme van mij is nog niet oud. Nog maar een week. Daarom is het nog zo vurig. Pa zegt dat het wel zal koelen, maar daar ben ik nog zo zeker niet van. Ik ben op een onweerlegbare wijze overtuigd geworden van de noodzakelijkheid de Vlaamse strijd heviger dan ooit voort te zetten. Op een onweerlegbare wijze overtuigd geworden, weet je.

* * * * *

Ik heb vele nichten. De jongste en de prettigste is Lien, die in hetzelfde jaar als ik geboren is. Op familiefeestjes en danspartijtjes is Lien mijn favorite, zolang ik nog een golfbroek draag en niet beter kan dansen. We houden beide van muziek en hebben een schoolabonnement op de symfonische namiddagconcerten die om de maand te Brussel gegeven worden.

Het zal nu juist een week geleden zijn dat we in de grote concertzaal van het Paleis voor Schone Kunsten Beethoven's Achtste beluisterden. Na het concert had ik Lien van een paar dwepers afhandig gemaakt met te zeggen dat haar Ma en mijn Ma ons opwachtten in een grote patisserie in het centrum van de stad. Dat was natuurlijk gelogen. Maar 't was voor de goede zaak. Lien is nog veel te jong om reeds met vreemde snuiters door Brussel te draven. Dat zou mijn Tante zeker nooit goedkeuren. Of Tante zou goedkeuren dat ik met haar dochter door Brussel loop, is een andere vraag, maar ik ben toch haar kozijn.

Lien was natuurlijk woedend toen het uitkwam van de grote patisserie in het centrum van de stad en zo, vooral dat Hugo onder haar verschalkte bewonderaars was. Nu was ze niet van haar stuk, maar zat ze op haar paard. En hoe ! Ze hield maar op met steigeren toen ik beloofd had haar in een grote patisserie in het centrum van Brussel te zullen tracteren. God, wat had ik gezegd ? Dat kostte mij mijn laatste centen. Goed dat ik een retourkaartje had om naar huis te rijden. Ik poogde nog onnozelenweg met haar een milk-bar binnen te lopen, maar Lien kent die dingen beter dan ik. Ze loodste mij binnen in de grootste en prachtigste consumptiezaal van Brussel ! Je weet wel, zo'n ding waar de mensen altijd op hun zondags zijn, waar je van voor kan bestellen en van achter degusteren, maar waar je geen schijn van kans hebt om er zonder betalen van door te gaan, want daar houden ze sterk aan, in die huizen.

Ik geloof dat ik bleek werd toen we binnenkwamen, want een van de dienstertjes nam mij nieuwsgierig op. Ze zag in mijn ogen dat ik geen geld genoeg bij had. Lien daarentegen was in haar element. Dat zag je zo. Ze laveerde behendig tussen de bezette tafeltjes door, tot in een vrijgekomen hoek, waar zij glunderend neerplofte. "Is het hier niet knusjes, zeg ?! Lekker zo eens rijkelijk te kunnen gaan koffiedrinken, vind je niet ? Met Mama kom ik hier nooit. Ze vindt het hier véél te duur. Heb ik een schat van een kozijn, die mij op pasteitjes vergast, in de mooiste patisserie van de stad !"

Ze meende het werkelijk. Ze was haar boze bui van daareven glad vergeten en keek nieuwsgierig rond. "Zeg Karel, je moet hier zelf gaan bestellen aan de toonlade vooraan, zie ik". Dat was de gelegenheid om opnieuw het initiatief te nemen en mijn bankroet tot een minimum te herleiden. Natuurlijk ging ik zelf bestellen. Als Lien naar voor gaat, komt ze met taartjes terug, genoeg om een gans weeshuis aan een indigestie te helpen.

Ik stond op. "Hoe ga je het vragen ? in 't Vlaams of in 't Frans ?" vroeg ze bezorgd.
"In 't Vlaams natuurlijk. Zijn wij niet even goed als om het even wie hier binnenkomt ?
Ze moeten mij in 't Vlaams bestellen. Geen Vlaams, geen centen " .

Kenden ze maar geen Vlaams, dacht ik, dan hield ik misschien mijn centen. Terwijl ik tussen de heen en weer lopende dienstertjes naar de toonlade schuif, vorm ik een prachtige nederlandse zin "Juffrouw, zal ik zeggen, wilt U ons twee koffies en twee pasteitjes geven ?"
Aan de toonlade gaat alles vlug en gaat alles in 't Frans. Ik hoor hier geen gebenedijd woord Vlaams spreken. Ik ben in Parijs. Ik word onzeker. Ik ga hier heel dat taartenbestelmechanisme ontredde door mijn pietluttige vlaamse bestelling. Mijn moed zinkt weg als het zand in een zandloperje. Daar is die juffrouw van daarstraks. Die is te mooi om Vlaams te kunnen spreken.

"Monsieur désire ?" ze heeft prachtig-witte tanden. Ik word rood tot onder mijn oksels en begin, lafaard die ik ben, onmiddellijk mijn prachtige nederlandse zin te vertalen.

"Mademoiselle, voulez-vous nous servir deux filtres et deux ... et deux ... daar zit ik vast. Verduiveld, hoe noemen ze nu pasteitjes in het Frans ? Dat staat in geen enkel van onze franse leerboeken ... Jan Breydel wreekt zich al ... Ha ! ik heb het : ... et deux pateekens", zeg ik oppgelucht.

De dienstster kijkt mij verwonderd aan en schiet dan in een lach. Ik heb voorzeker een kemel geschoten. Ene die hier niet binnen kan. Zat Lien daar niet te wachten, ik liep zo buiten.

"Bestelt goe het moe in 't Vloms, fiston !" lacht de juffrouw achter de toonlade.

Ze is lelijk met al die verf op haar gezicht. "De kaffe zal ik subiet brengen, de gâteaukens kunde noe meenemen. Is 't alles fiston ?"

"Joa" stotter ik beduusd en bemerk eerst dan dat ik zelf plat-Brussels gesproken heb. Ik zou kunnen huilen van schaamte, maar ik durf niet. Als een verslagen Leliaart, sluip ik met de twee taartjes naar Lien.

"Wel Rodenbach, verstonden ze Vlaams ?" vroeg Lien, wijl ze zorgvuldig de slagroom van haar pasteitje naar haar koffie overhevelde. Ik had gelukkig mijn mond vol, zodat ik met een gegrol kon volstaan, en Lien had te veel werk met een melkvlek op haar jurk om nog verder aan te dringen. Ik haastte mij om dat vervloekt taartje, dat naar niks smaakte, zo vlug mogelijk van kant te maken en hier buiten te zijn. Ik had echter zonder Lien gerekend.

"Karel, ik heb nog trek in een tweede. Mag ik ? toe ... ik zal het nu wel zelf gaan bestellen, zie ze vergoelijkend. Wil je er ook nog eentje ?"

Verduiveld, dat kind denkt zeker dat ik Rockefeller ben ? Als ik nog een taartje neem, kan ik hier blijven borden afwassen. Daarbij, dat eerste is mij niet goed gekomen. Ik voel het.

"Nee, zeg ik, niet voor mij. Hoe ga je het vragen ?" In 't Vlaams of in 't Frans ?"

"In 't Frans natuurlijk, zegt ze ijdel, dat staat immers veel beter !" En weg is Lien naar voren.

Nee, ze komt weer. "Zeg eens, vraagt ze verlegen, hoe noemt men pasteitjes in 't Frans ?"

De duivel vaart in mij. "Des petits pâtées" zeg ik, met een stalen gezicht. "Ik dacht het wel, zegt ze vrouwelijk naïef, maar 'k was er niet zeker van" en ze schuift weer naar de toonlade toe.

Ik heb er onmiddellijk nadien al spijt van. Lien is een braaf kind. Maar het was sterker dan mijzelf. Ik zit gespannen op haar terugkomst te wachten. Ze keert weer met een nieuw pasteitje, dat verdacht goed op een mislukt mussennest gelijk.

"Ze spreken hier even goed Vlaams als Frans, vind je niet Karel ?" zegt ze vergenoegd.

Ik val uit de lucht. "Hoezo ? heb je dan niet in 't Frans besteld ?"

"Nee. Toen ik aan de toonlade stond, zag ik hier dat lekkere taartje. Ik kon onmogelijk wijs uit de franse naam die erbij stond en 'k heb dan maar in keurig Vlaams besteld.

Je hebt gelijk, Karel, geen Vlaams, geen centen".

FIGUREN

VAN
BIJ
ONS

Willy

Larestraat 14, Knesselare
ten huize van WILLY STEVENS.

"... In dit jaar werd de stad Bethune door de geallieerden belegerd. De wagen- en paardendiensten die wij moesten leveren, kostten ons 2.513 gulden en 2 stuivers. Daniel van Lokeren leverde een wagen met 4 paarden gedurende 198 dagen ..."
Dit uittreksel komt niet uit Conscience zijn "Leeuw van Vlaanderen", maar uit "De geschiedenis van de hoeve DEN GROENEN BOOGAERT" van collega Willy Stevens; een boek van ongeveer 200 bladzijden, dat in november komt te verschijnen.

Soms denkt men een collega te kennen. Hij werkt op de afdeling Buitenland : documentaire kredieten, inkasso's, ook wel arbitrage ... over de middag typt hij veel, oude teksten, als het ware een thesis die maar nooit af is. Als hobby : hij schaakt en och ja, hij gaat nogal veel naar het Archief te Brugge en te Gent. Dit wist ik allemaal toen ik aanbelde.

Het eerste wat opvalt in de inkom van dit nieuwbouw huis is een 17e eeuwse schilderij.



De uitleg blijft niet uit : Don Antonio Da Silva De Montfort, derde heer van Hamme - 1690. Daar gaat het om : HAMME. Gemeente van 23.000 inwoners na de fusie, reeds meer dan 5.000 inwoners in de Middeleeuwen, landbouwers, grote hoeven, kinderrijk ...
Willy citeert namen en data, de opservlakte van de hoeve in are en de verdeling in percelen, wie het op dit ogenblik voor het zeggen had in Venderonde. Wij kunnen niet volgen en gaan terug naar het doel van ons bezoek : iets meer weten over Willy. Hoe het allemaal begonnen is ? Het antwoord is zort : genealogie. Wat bedoelt ge daarmee Willy ? - "Sibbekunde".

Van Daele werd er uiteindelijk bijgehaald en beetje per beetje werd het duidelijk : zijn moeder was afkomstig van Hamme. Het begon met het opmaken van een stamboom, het nagaan van de gezamenlijke verwantschap, dan kwam de Europese gebeurtenissen ...

de interesse voor de geschiedenis van Hamme en de geschiedkundige situering in het Europese gebeuren ...



Opnieuw dualen wij af en spreekt Willy over de Spaanse periode, de vrede van Utrecht, de Liga van Augsburg, de Belgische Republiek in de 18e eeuw en de uitbuiting op fiscaal gebied van de gewone man, tijdens die periodes van oorlog. Hier raken wij plots een gevoelige snaar, een innoverende benadering in geschiedschrijving. Wat betekende het feest van de overwinning in een veldslag voor de boer en zijn volk?

Opnieuw moeten wij onderbreken. Een boek publiceren, dat voor 90 % gebaseerd is op archiefonderzoek en melding maakt van onuitgegeven bronnen, daar begint men toch zo maar niet aan.

Daar heeft men vorming voor nodig. Hoe groeit dat? - "Sorry, ik heb handelsschool gevolgd en geschiedenis was mijn slechtste vak ..."

Alles groeide uit nieuwsgierigheid, hobby, het werd "A Never Ending Story of Love". In zijn bureau, of zullen we werkplaats zeggen, zagen wij ongeveer 150 zelf ingebonden boeken met dokumentatie, archiefmateriaal dat ter plaatse afgeschreven werd of gekocht op microfilm, op scherm gebracht met diaprojectoren en afgetypt. Het werk begon in 1971, doch pas in 1983 kreeg alles vaste vorm.

Te Hamme werd een kulturele kring gesticht rond de kunstschilder Tiley en men beloofde een jaarlijkse publikatie. De derde uitgave zal van de hand zijn van onze vriend Willy.

Hier zal het echter niet stoppen, want reeds nu is hij bezig met een nieuw werk omtrent de toponomie van Hamme en is dokumentatie verzameld voor een boek over het begijnhof te Hamme; een boek dat zal handelen over begijnen en begarden, armoede en melaatsheid.

Wij wensen Willy veel succes.

Zij die geïnteresseerd zijn, kunnen alvast een exemplaar van het boek reserveren bij de redactie of bij Willy zelf. Zodra de definitieve intekenprijs bekend is, hoort u nog van ons.

Nog dit: alhoewel geschiedkundig, leest het boek zeer vlot en bevat het de nodige intriges, zoals een hoeveproces. De oud-Vlaamse teksten en geschiedkundige aanhalingen zijn vervat in 34 bijlagen en 145 voetnoten, die na de 5 hoofdstukken komen en geen hinder vormen om van het boek te genieten.



Willy



Willy bij zijn lezerspubliek introduceren, kan best vanuit het door hem geliefde middelnederlandse achtregelige vers, dat hij in "de Cronicke van Vlaenderen" als een kostbare parel heeft ontdekt :

- " Die Avent en die Moorchen
- " En zijn niet even vroet :
- " Die Moorchen die wil zoorghen
- " Die Avent verteeret tgoet.
- " Wilde die Avent zoorghen
- " Also die Moorchen doet
- " Het soude de meneghe riden
- " Die nu moet gaen te voet.



Dan O'Neil



HET SHOWBEEST VAN DE BANK

DAN O'NEIL is duidelijk een rijzende ster aan het Belgisch showbizz-firmament !
Maar Dirk werkt ook in onze Bank !

In '73 werd hij aangeworven. Na 5 jaar binnendienst (Mechanografie) ging hij de agentschap-
pentoer op. In Oostkamp bleef hij 2,5 jaar en sinds '84 is hij demarcheur te Lichtervelde.
Zijn artiestennaam is daarbij een uitstekend visitekaartje.

D.D. : "Af en toe herkennen de mensen mij wel vanop de T.V. Hier in Lichtervelde heb ik
veel fans en die zijn allemaal naar 't Casino gekomen om te supporteren. Dat heeft mij
veel plezier gedaan.

Soms vraagt men mij of die 2 jobs wel te combineren zijn. Dat mag volgens mij geen pro-
bleem zijn. Ik heb zelfs de ambitie om ooit nog 'ns Kantoordirecteur te worden. En onder-
tussen maak ik mooie reclame voor de Bank. Gisteren ook nog, in een praatshow met Jos.
Ghysen. Ik kreeg toen een prijs van 5.000 Fr. - geschonken door ... het Gemeentekrediet."



Voor een beetje show zit Dirk alleszins niet verlegen. Op het podium is hij één brok energie,
die werkelijk alles geeft wat er in hem zit. Dat stond in schril contrast met de té tamme
Westvlaamse ploeg. Marva noemde hem dan ook "het showbeest van haar equipe".

D.D. : " 's Anderendaags ben ik dan ook geen mens. Maar ik kan gewoon niet anders. Ik hoor
soms wel 'ns de kritiek dat ik aan overacting doe. Maar dat komt allemaal spontaan hoor.
Ze noemen mij soms een clown. Maar laat de pers maar schrijven. Als ik ooit een "naam"
ben, zullen ze vinden dat ik uniek ben. Zo gaat dat nu eenmaal in de showbizz."

DAN O'NEIL, I LOVE YOU ...



DOCTOR PROFESSOR
PA VANDENKERKHOVE FREDDY

"Now you are a big boy"

De grote voetbalvirtuoos, de pianist met de gouden vingers, de man die alle bankwaters doorzwom, werd 50 jaar ! Eigenlijk is dit niets "schokkends", al gaat het hier toch over "dé figuur" van de nog jonge Zetel Brugge, iemand die reeds meer dan 30 jaar in de vuurlinie staat.

Over zichzelf zegt Freddy "Nu ben ik halverwege en aan de "top of the hill" - vijftig kilometer dalen, kan even gevaarlijk zijn ... "

Door zijn vrienden werd hij op vrijdag 21 juni gevierd. Dhr. Roosemaryn en Dhr. Vandenberghe overhandigden een trainingspak, terwijl Dhr. Rogiest aan Pa de "gouden" toeristenfiets overhandigde, because die laatste 50 km ...

In een korte kleurige toespraak zei onze sympathieke en altijd tegenwoordige Jo Rogiest, dat Freddy zijn naam alle eer heeft aangedaan. Hier legde hij een nauw verband tussen "kapellekens" en "kerken". Hij wees nochtans vooral op de grote verdienste van Freddy in onze Zetel Brugge : voor wie heeft hij niet in de bres gesprongen ? Het mochten zelfs vrouwen wezen ...

Professor Pa dankte op zijn manier, precies alsof een lesuur teneinde was "Ik zie jullie allen terug binnen 50 jaar. Tot straks !"

Danke Pa !



Naast "WIST U DAT", bladeren wij ook wel eens in "HET RIJK DER VROUW".

En in een recent artikel "Waarom Mannen leren koken" vernamen wij dat een van onze collega's gelauwerd werd als

" MEESTERKOK IN DE ORDE VAN DE PANNEVISSERS "



Op de foto zien wij de laureaat aan het werk, van nabij gecontroleerd door een jurylid.

Bekroond gerecht :

" BOUDIN EN NOOTjes in de prei met room "

Tijdens zijn vrije tijd ontvangt hij de G-astronomen op volgend adres :

Restaurant "van G-eneugte"
Zeelaan 146
8470 De Panne.

Liefst telefonisch reserveren op nr 058/41.16.86

20 km DE BRUXELLES DOOR BRUSSEL

9/6/85

DIPL^{OM}MA

Delivered to:

VAN COMPERNOLLE CARINA

Position in the
race

8595

time

1.44.07

race
number

4407



**Siemens
computer**

AVIS

Schweppes

Twee dappere collega's,
CARINA VAN COMPERNOLLE, Kredieten,
en ALAIN WYNANTS, Bredene,
trotseerden die 9 juni TWINTIG kilometer
plensbui en, **DWARS DOOR BRUSSEL !**
Zij liepen wel warm, maar werden geen
winnaar. Carina scoorde wel een betere
tijd dan Alain (maar liep dan ook met
een G-rugnummer !)
Zie haar diploma hierboven.



Troditiegetrouw, is ons laatste artikel voorbehouden aan onze SPECTATOR. Ook dit keer, dopt hij zijn pen "diep" in de inktpot.

VOORBEHOUDEN

EEN VREEMD PANEL

Het motregende. Plots was de kerfstavond heel snel over de stad gevallen. Enkele zeldzame voetgangers tornden samen met mij, tegen het regengordijn op. Acht slagen vielen verdoofd van een kerktoren.

Haastig liep ik het gebouw binnen. De dubbele zwaai-deur bleef reumatisch in mijn rug napiepen. De dame achter het tafeltje was asblond. Haar leeftijd hield ze al jaren verborgen onder een permanente kleurloosheid. Ze had kwalooogjes. Doorschijnend en fletsblauw. Mijn glimlach sloeg stuk op haar apathie. Hopend dat ze mij niet voor een exhibitio-nist zou aanzien, ontblootte ik nog meer tandvlees. Ik werd beloond met hetzelfde resultaat. Ze gaf mij een brochuurtje en een kille blik.

Op de eerste verdieping, de tweede deur rechts - zei ze toonloos, alsof ze dat vanavond wel meer verteld had.

Ik snelde de trap op, met een vaart alsof hij recht naar het Paradijs leidde. Rook, stemmen en hitte tuimelden over mij heen, toen ik de deur van het zaal-tje openstootte. Een vijftigtal mensen zaten hun ongeduld af te reageren in ge-dempte wanklanken. Achteraan gaapten een rij lege stoelen mij aan als vreemde vogels met opengesperde bekken.

Thema van de gespreksavond : "Erotiek en sublimatie in de kunst".

Voorwaar geen voer voor het gepeupel. Alleen voor speleologen die de diepten van het onderbewuste kenden. Alleen voor de kenners van het menselijke laagland, waar de in-stinkten als moerassen liggen te dampen. Alleen voor hen die nog geloofden in het omzettingsproces. Het wonder van de sublimatie dat de mosterdgas van onze begeerten filtert tot het tonicum van tijdeloze schoonheid.

Toen zag ik het driekoppig panel zitten. Op het podium. Verschanst achter een lange tafel. Een vreemd trio. Even kwam mijn argwaan boven. Een hele brok enthousiasme zonk in mijn (gespieerde) kuit. Ik keek even het brochuurtje in.

Mevrouw SPIERING was musicologe. Zij was ook directrice van een home voor ongehuwde moeders. Dat vond ik meteen al een vreemde combinatie. Maar kom, geen pietluttig-heden. Erotiek kan ook buiten de kunst haar weg wel vinden. Ze was een massieve ver-schijning. Een gezicht als uit graniet gehouwen. Donkere, fonkelende ogen. Blond haar dat uitmondde in een dot, zo groot als een handgranaat. Autoritair keek zij het zaaltje in. Zij was beslist niet in de komkommertijd geboren. Een Amazone die haar paard vergeten was. Een groot hardgekookt ei, maar net iets meer gestroomlijnd. Een monumentale vertegenwoordigster van het matriarchaat.

Ze had ook, zonder moeite, een home voor ongehuwde vaders kunnen besturen. Ik had een sterk vermoeden dat zij iedere morgen haar soeplepel buskruit innam, kwestie van op peil te blijven.

Zij was een waardevol lid van het panel, zolang zij haar mond niet opendeed. Als zij sprak, en dat gebeurde bijna doorlopend, zat zij meestal naast de kern van de zaak. Maar ze had persoonlijkheid. Ze had zo'n groot stemvolume, dat we bleven luisteren. Haar tussenkomsten bleven ontwapenend, uitvoerig en bijna volstrekt nutteloos.

Een ander lid van het panel was de Heer TRAUMA. Een ietwat morsige psychiater in hemdsmouwen. Hij had een wijnrode kleur, een bultige kale schedel, een milde en wat verlegen blik, achter dikke brilglazen en een introvert stemgeluid, dat wij, insiders, "gemummel" plegen te noemen.

Het brochuurtje verklapte dat hij ook oenoloog of wijndeskundige was. Wat met een de verklaring was voor zijn purperen kleur en zijn neus, die als een paarse banaan temidden van zijn gezicht stond. Bestendig veegde hij het zweet van zijn bovenlip en zijn schedel af.

Eén ding hoopten wij allen vurig : dat er meer onder dan op zijn schedelpan zou liggen. Ongetwijfeld had hij diep nagedacht over het onderwerp, alhoewel dat niet bleek uit de woorden die hij onverstaanbaar over ons uitspuide.

Vrienden, moet ik het blijven herhalen ? Woorden zijn " de wankelste bruggen waarover wij onze gedachten naar elkaar brengen. Maar ze mogen ook niet zo wankel zijn, dat ze bij ieder woord-transport in elkaar donderen. "

Dat wist de Heer Trauma blijkbaar niet. Hij was gewoon te fluisteren, achter een canapé waarop een hoop psychische ellende lag, in een halfduistere kamer. Maar hier stond hij achter een sprekerstafel, voor een publiek, in het helle licht van de belangstelling. Wij zagen hem wel spreken, maar wij verstonden hem niet. Dat gaf ons ruimschoots de tijd om hem goed te monstereën. Het resultaat was bedroevend. Maar ik wil daar niet verder over uitweiden. Alleen dit : dat hij een logopedist bij de arm neemt en dat hij vooral zijn hemd eens grondig laat wassen.

De Heer DOVEMANS, een beeldhouwer en de Voorzitter van het panel, was een gespleten persoonlijkheid. Dat hij niet goed hoorde, had niets met zijn naam te maken. Ook zijn gezicht was niet goed, dat had meer te maken met een totaal gebrek aan in- en doorzicht. Lang geleden, toen hij nog vertoefde in het hooggebergte van zijn jeugd, was hij waarschijnlijk in de kloof van de puberteit getuimeld. Zijn ego was daar geschaafd en niet zonder kleerscheuren uitgeklauterd. Dat was nu nog merkbaar. Hij was het type van de archaische voorzitter, die nog de voorzittershamer hanteerde. Driestig klopte hij op de tafel, alsof hij uit die materie, méér dan wat losvliegende spaanders verwachtte. Hij zou de ideale man geweest zijn om het roeitempo op een galei aan te geven. Als voorzitter was hij een waardeloos figuur.

Alles wat hij niet verstond - en dat was veel - hamerde hij af. Ook alles wat hij niet begreep - en dat was nog véél meer - onderging eenzelfde lot. Kordaat ontnam hij het woord aan mensen die iets te zeggen hadden, om het te geven aan sufferds die helemaal niets te vertellen hadden en die, tot overmaat van ramp, niet meer wilden zwijgen.

Dat de Heer Dovemans zoveel persoonlijkheid heeft als een zak bintjes, mag niet als een onoverkomelijke hinderpaal beschouwd worden. Als hij in de toekomst zijn hamer thuislaat, en tenslotte zelf thuisblijft, zijn er voor hem nog mooie dagen als voorzitter weggelegd.

Net voordat de kakofonie haar hoogtepunt bereikte, ben ik het zaaltje uitgelipt.

Wie zei het ook weer : "Een verstandig man is iemand die zich uit een situatie weet te redden, waarin een wijs man nooit zou zijn terecht gekomen" ?

